

Έτησία συνδρομή διὰ τὸς ἐντὸς τῆς Σύ-
ρου δραχ. 12.
Διὰ τὸς ἐκτὸς 13.

ΕΡΜΗΣ

Τιμὴ καταχωρήσεων διὰ τὰ δικαστικά τὸν
εἶχον λεπ. 15.
Διὰ δὲ τὰς εἰδοποιήσεις καὶ ἀγωγὰς δρ. 5.

Ἐκδίδεται κατὰ Δεκαημερίαν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Δὲν ἐλάνθασθην δημοσιεύσαντες διὰ τοῦ προηγουμένου φύλλου μας ὅτι ἡ εἰρήνη ἦτο ἀναπόφευκτος. Μετὰ δύο ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ φύλλου τούτου ἔφθασεν ἐνταῦθα ἡμικίσιμος ἡ ἀγγελία ὅτι ἡ Ῥωσικὴ Κυβέρνησις παρεδέχθη ἀπλῶς καὶ ἀνευ ἐπιφυλάξεως τοὺς ὅρους τῆς εἰρήνης τοὺς προταθέντας παρὰ τῆς Αὐστρίας, χρησιμεύσαντας ὡς βάσις τῆς μελλούσης συνθήκης.

Οἱ ὅροι οὗτοι εἶναι ἄρα γε ταπεινωτικοὶ διὰ τὴν Ῥωσίαν; Τοῦτο εἶναι ἀγνωστον ἐπὶ τοῦ παρόντος· ἐξ ὧτων ὁμως ἀναφέρουσιν αἱ Εὐρωπαϊκαὶ Ἐφημερίδες συνάχεται ὅτι ἡ Ῥωσία ἠναγκάσθη νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὰς προτροπὰς τῶν Γερμανικῶν Δυνάμεων, αἵτινες ἦσαν ἐνταυτῷ καὶ ὁπωσὺν ἀπειλητικοί.

Μεμονομένη ἡ Ῥωσία δὲν ἐδύνατο βεβαίως ν' ἀντιπαραταχθῆ κατ' ἀπάσης τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας συμμαχουσῶν, ἔκρινε λοιπὸν εὐλογον νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὸν ὅρον τὸν μὴ ἐπιτρέποντα αὐτῇ νὰ ἔχῃ στόλον ἐν τῷ Εὐξείνῳ. Τί δὲ ὠρέλῃσεν αὐτὴν ὁ στόλος τῆς, ἢ τί δύναται νὰ τὴν ὠφελήσῃ ὁπόταν δὲν δύναται ν' ἀντιπαραταχθῆ κατὰ τῶν κολοσσικῶν τῆς Δύσεως στόλων; Ἐσκέφθη ἄρα ἐν τῇ πολιτικῇ περινοίᾳ τῆς ὅτι ἔπρεπε νὰ κάμῃ παραχωρήσεις ἐπὶ τοῦ παρόντος, εἰς ἄλλην δ' ἀρμοδιωτέραν ἐνκαιρίαν νὰ ἐκτελέσῃ τοὺς σκοποὺς τῆς, ἂν ἡ Δυτικὴ διπλωματία θελήσῃ νὰ ἐμβαλῶσῃ τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα ἀφίνουσα ἐγωῖστικῶς τὴν λύσιν αὐτοῦ εἰς τὴν μέλλουσαν γενναίαν, διὰ ν' ἀπαλλάξῃ τὴν παρούσαν τῶν δεινῶν καὶ περιπετειῶν ὅσας δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ἡ τοῦ πολέμου παράταξις. Ἄς περιμεινώμεν λοιπὸν τὸ ἀποτέλεσμα τὸ ὁποῖον εἶναι λίαν περίεργον καὶ σοβαρὸν ἐνταυτῷ.

Πλησιάζει ὅμως ἡ ὥρα καθ' ἣν ἡμεῖς οἱ εἰς τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου μᾶλλον ἐνδιεφερόμενοι, καὶ τῶν ὁποίων ἡ καρδιά πάλαι ἦδη ὑπὸ φόβου καὶ ἐλπίδος θέλομεν γνῶρισι τὰς καλὰς, ἢ κακὰς πρὸς ἡμᾶς διαθέσεις τῶν Κυβερνήσεων, ὅσαι θέλουσιν συμπράξει εἰς τὸ μέγα καὶ σοβαρὸν ἔργον τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Καθιερούσα ἡ μέλλουσα εἰρήνη τὴν ἀνεκραιότητα τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, θέλει καθιερώσει ἀναντιρρήτως καὶ τὴν Ὀθωμανικὴν ἐξουσίαν. Ἄλλ' εἰς τοὺς χριστιανοὺς θέλουσιν δοθῆ ἄρα γε πολιτικὰ δικαιώματα, ἢ ἀπερχόμενοι εἰς τὰ ἴδια οἱ συμμαχικὸι στρατοὶ καὶ στόλοι ἐγκαταλείψουσι τὴν Αὐτοκρατορίαν εἰς τὴν εὐρον αὐτὴν πολιτικὴν κατάστασιν; Ἄν συμβῆ τὸ πρῶτον, καὶ τοι ὡς δυσκατόρθωτον διὰ πολλοὺς λόγους θεωρούμενον, οὐχὶ ὅμως καὶ ἀδύνατον, καθ' ἡμᾶς, ἀπέναντι τῆς παντοδυναμίας ἐθνῶν τοσοῦτον ἰσχυρῶν, ἢ τύχη τῶν Χριστιανῶν βεβαίως βελτιωθήσεται. Φρονοῦμεν ὅμως καὶ εἶθε νὰ εὐρεθῶμεν ἠπατημένοι, ὅτι προτεινόμενον τὸ μέτρον τοῦτο θέλει ἀπαντήσῃ μεγίστην ἀντίστασιν ἐκ τῶν ὅσοι ἐποφθαλιμῶντες τὰς ὠραίας ἐπαρχίας τὰς ὁποίας περιέχει ἡ Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία δὲν ὀρέγονται τοιαύτην ἐν τῇ Τουρκίᾳ πολιτικὴν μεταρρύθμισιν ἀποσπῶσαν διὰ παντὸς ἐκ τῶν χειρῶν τῶν τὸ λάφυρον τὸ ὁποῖον ταχέως ἢ βραδέως ἤλπιζον ν' ἀρπάσωσιν, ἂν ἡ Δύσις ἐγκαταλείψῃ αὐτὸ εἰς τὴν προτέραν αὐτοῦ κατάστασιν δηλονότι εἰς τὴν διάκρισίν των. Ἐλπίζομεν ὅμως ἀδιστακτικῶς ὅτι θέλει κατορθωθῆ τὸ πρῶτον, καθόσον ἐναργέστατον καθίσταται, καὶ ἡ διπλωματία τῆς Δύσεως δὲν δύναται ν' ἀγνοῇ, ὅτι ἡ ἐγκαταλείψις τῶν Χριστιανῶν εἰς τὴν σκληρὰν τύχην των, ἰσοδυναμεῖ μὲ ἐγκατάλειψιν τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας εἰς χεῖρας τῶν ὅσοι ἐπιθυμοῦσι τὴν κατὰκτησιν αὐτῆς. Πλησιάζει ἡ ὥρα, τὸ ἐπαναλέγομεν, καθ' ἣν θέλομεν γνῶρισι τὰς καλὰς ἢ κακὰς πρὸς ἡμᾶς διαθέσεις τῶν κυβερνήσεων ὅσαι θέλουσιν συμπράξει εἰς τὸ σοβαρὸν ἔργον τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Ἀναγνώσκωμεν εἰς τὴν Βελγικὴν Ἀνεξαρτησίαν.
Ἡ Ῥωσία παρεδέχθη ἀνευ ἐπιφυλάξεως τὰς ὑπο-

βληθείσας αὐτῇ παρὰ τῆς Αὐστρίας προτάσεις. Ταύτην τὴν ἀπόλυτον παραδοχὴν τὴν ὁποίαν οὐδεὶς ἤλπιζε ἔδωκεν ἡ Ῥωσικὴ Κυβέρνησις τὴν 16 τοῦ εὐστάτου μηνὸς καθ' ὃραν δευτέραν μετὰ μεσομβρίαν, ὁ δ' ἀρχιγραμματεὺς τῆς Αὐτοκρατορίας Κόμης Νεσελρόδ ὑπέγραψε παρθεύς μετὰ τοῦ Κόμητος Βαλεντίνου Ἐστερχάτζη αὐστριακοῦ ἀπεσταλμένου (πρὸς τὸν ὁποῖον ἐνεπιστεύθη ἡ ἀποστολὴ τοῦ νὰ παρουσιάσῃ τὰς προτάσεις ταύτας,) πρωτόκολον ἐνῶ γίνονται δεκταὶ αὗται ὄχι μόνον ὡς βάσεις τῶν διαπραγματεύσεων, ἀλλὰ καὶ ὡς προκάταρξις τῆς εἰρήνης.

Δὲν ἔχομεν ἀνάγκην νὰ καταδειξώμεν τὴν σημαντικότητα τῆς περιπετείας ταύτης, διότι ἅπαντες κατανοοῦσιν αὐτήν. Τὰ χρηματιστήρια τῶν διαφόρων πόλεων τῆς εὐρώπης τὴν ἠπάσθησαν δι' ὑπερβολικῆς ὑψώσεως.

Ἀναμφιβόλως δὲν ὑπεγράφη εἰσέτι ἡ εἰρήνη ἐν Πετροπόλει, ἀλλ' οὐδέποτε ὑπῆρξεν αὐτῇ τοσοῦτον πλησίον, ὥστε δύναται ἕκαστος ἀπὸ τοῦδὲ νὰ προΐδῃ, χωρὶς νὰ φανῇ τολμηρὸς, ὅτι αἱ δυσκολαὶ τὰς ὁποίας δύναται νὰ γεννηθῶσιν αἱ διαπραγματεύσεις αἵτινες θέλουσιν λάβει χώραν, δὲν θέλουσιν ἐπιφέρει τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ πολέμου.

Πιθανὸν ἢ μᾶλλον βέβαιον εἶναι, δύναται τις νὰ εἴπῃ, τὸ νὰ συμφωνηθῆ πρὸ παντὸς ἄλλου ἀναχωρῆ τῶν ὅπλων, καὶ τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖα συνέπεια τῆς ὑπογραφῆς τῶν προκαταρκτικῶν τῆς εἰρήνης, ἐπομένως δὲ ν' ἀρχίσωσιν αἱ διαπραγματεύσεις ἐν Παρισίοις, ἐν Βιέννῃ ἢ καὶ ἄλλοι, ὅπερ δὲν δύναται τις εἰσέτι νὰ εἴπῃ.

Εἰς τὰς διαπραγματεύσεις ταύτας τὸ δυσκολώτερον τῶν συζητήσεων θέλει εἶσθαι ἡ πέμπτη αὐστριακὴ πρότασις, ἢ χορηγοῦσα εἰς τὰς Δυτικὰς δυνάμεις τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ προτείνωσιν ἰδιαιτέρους ὅρους, ἐκτὸς τῶν τεσσάρων ἐγγυήσεων τῶν ἀφοροῦσῶν τὸ εὐρωπαϊκὸν συμφέρον. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἅπασαι αἱ δυνάμεις αἵτινες θέλουσιν λάβει μέρος εἰς τὰς διαπραγματεύσεις, ἐκτὸς ἴσως τῆς Ἀγγλίας, ἐμπνέονται ὑπὸ εὐκρινούς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης ἐπιθυμίας, πιστεύεται ὅτι θέλουσιν συνεννοηθῆ καὶ περὶ τούτου τοῦ ὅρου ὡς καὶ περὶ τῶν λοιπῶν, ἢ δὲ Ἀγγλίᾳ ὁποιανδήποτε καὶ ἂν ἤθελεν ἔχει ἰδιαιτέραν ἐπιθυμίαν θέλει παρασυρθῆ.

Ἴδου πᾶν ὅτι δύναται τις νὰ εἴπῃ σήμερον. Τοῦτο εἶναι γεγονός ὅπως ἀπροσδόκητον, δι' οὗ ἡ Ῥωσία, πρέπει νὰ τὴν δικαιώσωμεν, δίδει εἰς τὴν περίστασιν ταύτην δείγμα μετριοφροσύνης, διὰ τὸ ὁποῖον ἡ εὐσώπη πρέπει νὰ ἦναι ὑπόχρεως.

Ἀποστάματα ἐξ ἄρθρου διεξοδικοῦ τοῦ Ἀγγλικοῦ, Χρόνου.

Ὁ τόπος μας (λέγει ὁ Ἀγγλικὸς Χρόνος) ἠπάσθη τὴν αἰφνιδίαν περὶ εἰρήνης ἀγγελίαν, διότι οὐδεὶς εἶναι τοσοῦτον ἀπάνθρωπος ὥστε νὰ ὑπερασπίσεται τὸν πόλεμον ὡς ἀρχὴν ὑπάρχουσιν ὅμως πάμπολλοι πιστεύοντες ὅτι ἡ ἐξακολούθησις αὐτοῦ δι' ἐν εἰσέτι ἔτος ἤθελεν ἐπιφέρει μᾶλλον καλὸν ἢ κακὸν διότι αἱ προετοιμασίαι ἡμῶν εἶναι τοσοῦτον μεγάλαι, ὁ στρατὸς καὶ στόλος μας τοσαῦτα μᾶς ὑπόχονται, ἢ δὲ Ῥωσία εἶναι τοσοῦτον ὁρατῶς περιορισμένη καὶ κλονιζομένη, ὥστε εὐλόγως δυνάμεθα νὰ ἐλπίσωμεν ὅτι εἰς τὸ τέλος νέας ἐκστρατείας ἠθέλαμεν ὑπαγορεύσει αὐτῇ νέους ὅρους μᾶλλον συμφέροντας καὶ ὑπὸ τὴν μεγαλητέραν τῶν ἐγγυήσεων. Μολοντοῦτο φρόνιμον εἶναι νὰ προλάβωμεν τὴν Νέμεσιν ταύτην τὴν τοσοῦτον ἔτοιμον νὰ ἐπισκεφθῆ ἐκείνους, ὅσους αἱ ὑπερβολικαὶ ἐλπίδες μέλλοντος εὐτυχοῦς τυφλότουσι ὡς πρὸς τὸ παρὸν, καὶ νὰ πιέσωμεν τὴν χεῖρα τὴν ὁποίαν κρατοῦμεν παρὰ νὰ τὴν ἀφίσωμεν, διὰ ν' ἀπολαύσωμεν καλὸν δελεαστικὸν μὲν, ἀλλὰ πλέον ἀμφίβολον καὶ ἐπικίνδυνον.

Προσκαλοῦμεν τὴν προφύλαξιν τοῦ κοινοῦ (ἐξακολουθεῖ ὁ Χρόνος) ἐπὶ τῶν ἐπιστῆμων ἐπιστολῶν τῶν ἐν Βιέννῃ καὶ Βερολίνῳ ἀνταποκριτῶν μας τοιχοκολληθεῖσαν καὶ ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ τῶν Παρισίων, ὅτι ἡ Ῥωσία παρεδέχθη ἄνευ ὅρων ἀπάσης τὰς προτάσεις τῶν συμμαχῶν.

Αἱ λέξεις τῆς πέμπτης προτάσεως εἶναι γενικαί μὴ ἐμπεριέχουσαι τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ μὴν ὀχυρώσῃ τὰς Ἀλανθίας νήσους καὶ πᾶσαν ἄλλην αἰτήσιν τὴν ὅποιαν οἱ σύμμαχοι ἤθελον θελήσει νὰ κάμωσι.

Πιστεύομεν ὅτι δὲν ἐγένετο ῥητῶς τοιαύτη πρὸς τὴν Ῥωσσίαν ἀπαίτησις, ὅποιαιδῆποτε δὲ καὶ καὶ ἂν ὦσιν αἱ πιθανότητες, δὲν δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι ἡ ἀπαίτησις θέλει γίνεαι δεκτὴ ἄνευ ὄρων.

Δύο ἄλλοι ὄροι ἐπὶ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ ἐπιμείνωμεν τουτέστιν ἡ ἀφόπλις τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους τῆς Μικρῆς Ἀσίας, καὶ ἡ ἔδρα πρὸς τὰς δυτικὰς δυνάμεις τοῦ νὰ διορίζωσι προξένους τῶν ἐδρεύοντων εἰς τοὺς Ῥωσσοὺς λιμένας, ἀναφέρονται λίαν ἐλαφρῶς καὶ εἰς τρόπον ἀμφίβολον ἀγνοοῦμεν διὰ ποῖον λόγον. Ἡ Αὐστρία τὸν γνωρίζει.

Πιστεύομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος ὅτι τ' ἀντικείμενα ταῦτα δὲν εἶναι φύσει τοιαύτης ὥστε νὰ κατασταθῶσι προσκόμματα πρὸς τὴν εἰρήνην, ἀλλ' οἱ ἀναγνώσται μας ὀφείλουσι νὰ ἐνθυμηθῶσιν, ὅτι ἡ ἐπίσημος ἐπιτολὴ ἐπέμφθη παρὰ διπλωμάτου Αὐστριακοῦ καὶ οὐχὶ Ἀγγλοῦ, καὶ ὅτι γράφει οὗτος ὑπὸ ἔποψιν ἧτις δὲν εἶναι ἰδική μας.

Τί δηλοῖ ἐρωτῶμεν, ἡ ἄνευ ἐπιφυλάξεως παραδοχὴ τῆς Ῥωσσίας. Τοιαύτην παραδοχὴν καὶ προλαβόντως ἐλάβομεν, ὥστε ἔχομεν πείραν τῆς ἀδικιορίας δι' ἧς εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ τὴν προδώσῃ.

Πιστεύομεν ὅτι αἱ δυσκολίαι αὗται δὲν θέλουσι κατασταθῆναι κώλυμα εἰς τὴν εἰρήνην τὴν ὅποιαν ἡ αὐτὴ τῆς Πετροπόλεως ἀπεφάσισε νὰ πιστεύσῃ ὡς σύμφωνον μὲ τὰ συμφέροντά της, θέλομεν ὅμως νὰ κατευνάσωμεν τὴν ὀρμὴν τῶν πνευμάτων τῶν λίαν ἐνθουσιωδῶν, ἅτινα πιστεύουσιν ὅτι τὸ πᾶν τετέλεσται ἤδη, καὶ ὅτι δὲν μένει ἄλλο τί πλέον νὰ πράξωσιν ἢ Γαλλία καὶ Ἀγγλία ἢ νὰ σημάνωσι τοὺς κώδωνας καὶ νὰ κάμωσι φωτοχυσίας χαρᾶς.

Προσθέτει τελευταῖον ὁ Χρόνος ὅτι δὲν πρέπει νὰ παύσωσιν αἱ πρὸς τὸν πόλεμον προετοιμασίαι μέχρις οὗτου κλεισθῇ ἐντελῶς ἡ εἰρήνη.

Συνέχεια τῆς μεταφράσεως τοῦ φυλλαδίου τοῦ Κυρίου Μ. Κ. Κ. Ὅρα τὸ προηγούμενον φύλλον τοῦ Ἑρμοῦ ὑπ' ἀριθ. 622.

Ἐκ τῶν προηγούμενων ἐξάγεται

1 Ὅτι ἡ ὑπαρξίς τῆς Τουρκίας μακρὰν τοῦ ν' ἀποτελῇ τὴν ἰσορροπίαν τῆς Εὐρώπης, εἶναι ἐξεναντίας τὸ στήσιον *Statu Quo* τῆς ἀδυναμίας, τῆς βαρβαρότητος καὶ τῆς καταθλίψεως.

2 Ὅτι οἱ Μουσουλμάνοι ἐνὸς ἔχουσι θρησκείαν τῶν τῶν Κοράνιοι ἀνίκαντοι εἰς πρὸς, πολιτισμὸν.

3 Ὅτι ἡ ἰσότης τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ πᾶσα βελτίωσις τῆς ἀνυποφόρου καταστάσεως αὐτῶν ἐν τῇ Τουρκίᾳ, εἶναι χειμερικὸν ὄνειρον.

4 Ὅτι ἡ βία καὶ ἀρπαγὴ θέλουσι ἐξακολουθήσει διὰ παντὸς κατὰ τῶν Χριστιανῶν.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, τὸ τῆς διατηρήσεως τῆς ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως σύστημα εἶναι ἰδανικόν, ἀπάνθρωπον καὶ ἐπικίνδυνον διὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν ἰσορροπίαν.

Δὲν ἐπανερχόμεθα εἰς τὸ περὶ ταύτης τῆς ἀνυποστηρικτοῦ ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας ζήτημα, καθότι ἀρκούντως εἴπομεν.

Τὸ σύστημα τοῦτο εἶναι μὲν ἀπάνθρωπον, διότι Χριστιανοὶ ἀπωθοῦσι καὶ καταλιμπάνουσιν 12 ἑκατομύρια ἀδελφῶν τῶν ὑπὸ τὴν βάρβαρον τυρανίαν 4 ἑκατομυρίων Τούρκων ἐχθρῶν αὐτῶν ἀδυσωπῆτων, οἵτινες ἐν τῷ φανατισμῷ, τῇ ἀγριότητι καὶ ῥαθυμίᾳ τῶν ληστεύουσιν, ἀτιμάζουσι καὶ φονεύουσιν αὐτοὺς.

Εἶναι δὲ ἀδικον, διότι ἡ ἀρπαγὴ καὶ κατοχὴ τῆς ἀνατολῆς παρὰ τῶν Μωαμεθανῶν ὑπῆρξεν ἀνεκαθεν λήξευσις ἀδικος θυγάτηρ τοῦ φανατισμοῦ καὶ τῆς κτηνώδους ἰσχύος, κατὰ τῶν ὁποίων οἱ Χριστιανοὶ βεβουλημένοι εἰς τὸ αἷμα τῶν καὶ μέχρι τῆς τελευταίας ἀναπνοῆς τῶν δὲν ἐπαυσαν διαμαχόμενοι. *Cuod ab initio nullum et iniquum est ratificari non potest.*

Εἶναι δὲ ἐπικίνδυνον εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν ἰσορροπίαν, διότι ἀφίεται ἀνοικτὴ πάντοτε αὕτη ἡ ἀπαισία καὶ διηλιτηριασμένη πηγὴ, ὅθεν ἐκρέουσιν αἱ ἀντιζηλίαι, αἱ δυσμένειαι καὶ αἱ περιπλοκαὶ τῶν δυνάμεων ἕνεκα τῶν ὁποίων θρηνεῖ οἱ ἀνθρωπότης.

Ἄλλ' εἰς ταύτην τὴν ἀκανθώδη κατάστασιν τί δύναται νὰ γίνῃ πρὸς ἡσυχίαν τοῦ κόσμου καὶ διὰ νὰ σταματήσῃ τὸ αἷμα τὸ ὅποιον ὁ Μωάμεθ ἀπὸ τῆς ἐμφανισέως του δὲν ἐπαυσε νὰ χύνη.

Πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος τέσσαρα μέσα ὑπάρχουσι.

1. Νὰ γίνωσι Χριστιανοὶ οἱ Τούρκοι.

2. Νὰ διανεμηθῇ ἡ Ἀνατολή.

3. Νὰ διαμεληθῇ καὶ ν' ἀποκατασταθῇ εἰς μικρὰ κράτη.

4. Ν' ἀποκατασταθῇ εἰς τὴν ἀρχαίαν αὐτῆς κατάστασιν, εἰς δύναμιν δηλονότι Χριστιανικὴν ἀνεξάρτητον.

Τὸ πρῶτον τῶν μέσων τούτων εἶναι ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ ὠφελιμώτερον ἐλκύνον τὰς εἰλικρινεῖς καὶ ὁμοθύμους εὐχάσας· δυστυχῶς ὅμως καθόσον ἐπιθυμητότερον εἶναι τὸ μέσον τοῦτο, κατὰ τοσοῦτον εἶναι καὶ ἀκατόρθωτον. Τί δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἵνα γίνωσι Χριστιανοὶ οἱ Τούρκοι; Δύναται νὰ κατορθωθῇ ἄραγε τοῦτο διὰ τῆς πεποιθήσεως; Θέλει διαδαχθῇ ἄραγε εἰς τοὺς Μουσουλμάνους ὁ Καθολικισμὸς, ὁ Λουθηρανισμὸς ἢ ἄλλα δόγματα; Ἡ θέσις τῶν ζητημάτων τούτων καταδεικνύει τὸ ἀδύνατον τῆς πραγματοποιήσεώς του. Ἡ ἱστορία δὲν προσφέρει προηγούμενον τοιοῦτον, ὅτι δηλαδὴ ὑπῆρξεν ἔθνος τὸ ὅποιον προετραπήτη παρ' ἄλλου ν' ἀρνηθῇ τὴν θρησκείαν του καὶ ν' ἀσπασθῇ ἄλλην. Ἐκτὸς πάσης πιθανότητος εἶναι τὸ νὰ προτραπῶσιν οἱ Μωαμεθανοὶ ἄνθρωποι οὐσιωδῶς ὑλικοὶ καὶ φανατικοὶ ν' ἀρνηθῶσι τὴν θρησκείαν των, ἧτις ὑπόσχεται αὐτοῖς τὴν ὑπεροχὴν ἐν τῷ Κόσμῳ τούτῳ καὶ τὴν μακαριότητα ἐν τῷ μέλλοντι, ἧτις προσφέρει αὐτοῖς τὰ θέλητρα τῆς ῥαθυμίας καὶ τὰς καλονὰς τῆς ἡδονῆς, ὅπως ἀσπασθῶσι θρησκείαν ἐκ διαμέτρου εἰς τὴν ἰδικὴν τῶν ἀντίθετον, ἕνεκα τῆς ἀπαρνήσεως τὴν ὅποιαν διδάσκει τὸ ἔξοχον τῆς ἠθικῆς τῆς. Ἡ ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις καίτοι ἀναγκαζομένη καὶ ἐνοχλουμένη ἐκ τῶν ἐπανειλημμένων αἰτήσεων τῶν μεγάλων δυνάμεων, καίτοι περικυκλουμένη ὑπὸ τῶν στόλων καὶ στρατῶν των, ἄνευ τῆς συνδρομῆς τῶν ὁποίων ἤθελε πρὸ πολλοῦ ἐκμηδενισθῇ, δὲν ὑπεχώρησεν εἰσέτι εἰμὴ μέχρι λόγου εἰς τὸ νὰ καταργήσῃ τὸν βάρβαρον νόμον τῆς ἐκκοπῆς τῆς κεφαλῆς τοῦ Μωαμεθανοῦ ὅστις ἤθελε γίνεαι Χριστιανός· ἀλλὰ τὸ χειρίστον πάντων, δὲν ὑπεσχέθη εἰ μὴ δολίως νὰ καταργήσῃ τὴν ἀναίσχυτον διατύπωσιν καθ' ἣν αἱ Μουσουλμανικαὶ ἀρχαὶ θέτουσι, πρὸς φοικτὸν περίγελων, τὴν κοπτομένην κεφαλὴν τοῦ Χριστιανοῦ εἰς τὰ ὅπισθεν αὐτοῦ μέρη μετὰ τὸν ἀποκεφαλισμὸν. Δύναται ἴσως νὰ προτείνωσιν ὅτι αἱ ὀμότητες αὗται κατηργήθησαν κατ' αἰτήσιν τῆς Α. Ε. τοῦ Στρατάρδου Ῥεδκλιφ, ἀλλ' ἡμεῖς τὸ ἐπαναλέγομεν ὅτι δὲν ἐγένετο οὕτω, διότι αἱ βαρβαρότητες, αἱ ἀγγαρεῖαι, ἡ μὲ παραδοχὴ τῆς δικαστικῆς τῶν Χριστιανῶν μαρτυρίας, αἱ ἀρπαγαὶ καὶ αἱ καταθλίψεις τῶν Τούρκων κατὰ τῶν Χριστιανῶν κατηργήθησαν μὲν ἐπανειλημμένως, ἀλλὰ διὰ καθαρῶς ἀπατηλῶν τῆς Πύλης ὑποσχέσεων πρὸς τοὺς Χριστιανοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρέσβεις, χωρὶς ὅμως νὰ γίνῃ οὐδὲν πραγματικῶς, καὶ ἐνταῦθα ἐφαρμόζεται ἡ Ἰταλικὴ παροιμία «Μεταξὺ τῶν λεγομένων καὶ τῶν ἔργων ὑπάρχει μεγίστη ἀπόστασις».

Βεβαίως εἰς τὰς πρωτίστους ἐμπορικὰς τῆς Τουρκίας πόλεις ἐνθα ὑπάρχουσιν ἀντιπρόσωποι τῆς Δύσεως συμμορφοῦνται οἱ Τούρκοι καὶ ἄκοντες ὑπὸ τοῦ φόβου εἰς τὰς διατάξεις τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, ἄς στρέψωσιν ὅμως τὰς ὄψεις τῶν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς αὐτοκρατορίας καὶ θέλουσι ἰδῆ ὅτι οἱ Τούρκοι ἐξευτελιζοῦσι καὶ κακομεταχειρίζονται τοὺς Χριστιανοὺς.

Ἐμεθα ἐνδομύχως πεπεισμένοι ὅτι ταῦτα εἰσὶ γεγονότα τὰ ὅποια οὐδεὶς ἀγνοεῖ, ὁμολογηθέντα καὶ παρὰ τοῦ Λόρδου Στρατάρδου Ῥεδκλιφ καθ' ἣν ἐποχὴν ἔμελλε ν' ἀναχωρήσῃ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἐνταῦθα κατ' ἐπανάληψιν δημοσιευθέντα διὰ τοῦ τύπου καὶ πρὸ πάντων διὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ Χρόνου· ἂν δὲ ὁ Λόρδος Παλμερστὼν ἐκθειάζῃ τὰς πρὸς τὸν πολιτισμὸν προόδους τῶν Τούρκων καὶ τῆς ὑψηλῆς Πύλης, δὲν ἀγνοεῖ ἐντοιαύτη ὑπερβολὴ τί γίνεται ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Ὅχι, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς διπλωματίας αἱ ἰδέαι του δὲν ὀφείλουσι νὰ συμμορφωθῶσι μὲ τὰ πράγματα καὶ τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ τὰ πράγματα καὶ ἡ ἀλήθεια πρέπει νὰ μορφωθῶσι κατὰ τὰς ἰδέας τῆς εὐγενείας του. Ἡ ἀλήθεια εἶναι βέβηλος θεότης εἰς τὴν ὅποιαν ἡ εὐγενεία του δὲν θέλει ν' ἀσωτεύσῃ τὸ θυμιάμα του. Ἐπανερχόμενοι εἰς τὸ ἀντικείμενον μας λέγομεν ὅτι ἂν ὑπάρχη τις ἀμφιβάλλων περὶ τῆς τοιαύτης καταστάσεως τῆς Τουρκίας, ἄς ἐρωτήσῃ μεταξὺ ἄλλων τὴν Α. Ε. τὸν Ῥιζᾶ Πασᾶν ὑπουργὸν ἐσχάτως τῶν στρατιωτικῶν καὶ διοικητὴν ἄλλοτε ἐν Θεσσαλονίκῃ, ποῦ ἔθετο τὰς κεφαλὰς δύο δυστυχῶν Χριστιανῶν, τοὺς ὁποίους δὲν εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφοῦ ἀδίκως ἀπεκεφάλισεν ἐν Θεσσαλονίκῃ, καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἄς προσκαλέσῃ τὸν κύριον Κάρολον Βλόντ Ἀγγλικὸν Πρόξενον καὶ τοὺς λοιποὺς Προξένους τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ πόλει καθιδρυμένους πρὸς βεβαίωσιν τοῦ γεγονότος τούτου, τοὺς ὁποίους προτιμῶμεν μεταξὺ τοσοῦτων χιλιᾶδων κοινοῦ τοῖκων, καθόσον ἡ πράξις αὕτη ἐξετελέσθη ὑπὸ προσώπου ὁποῖος εἶναι ὁ Ῥιζᾶ Πασᾶς, ὅστις βεβαίως θέλει ἴσως

μέρος, εἰς τὴν ἀξιουμένην ὄψιν τοῦ πολιτισμοῦ ἀν' ὅποτε ἡ Τουρκία ἤθελον εἶσθαι ἐπιδεκτικὴ.

Διὰ τὴν προβῆ τις εἰς τὴν μεταβολὴν τῆς θρησκείας διὰ τῆς βίας, πρέπει ν' ἀρχίσῃ διὰ τῆς κατοχῆς τῆς Τουρκίας, καὶ τότε προσέτι μακρὰν τοῦ νὰ ἐπιτύχῃ μέτον ἀσφαλῆς πρὸς τὸν προτεινόμενον σκοπὸν, κινδυνεύει νὰ συγκρουσθῇ ἐπὶ σκοπέλου ἐπὶ τοῦ ὁποίου δύνανται νὰ συντριφθῶσιν αἱ προσδοκίαι τῶν Δυνάμεων ὑπάρχει κίνδυνος μήποτε ἀντὶ τῆς ἰδανικῆς θρησκευτικῆς μεταβολῆς, ἀντὶ τῆς ἀναγεννήσεως τῶν Μουσουλμάνων εὑρεθῇ ὁ ἡμικονικτὸς τάφος τῶν Τούρκων καὶ τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἀντὶ ἀνεγέρσεως φραγμοῦ κατὰ τῆς Ῥωσσίας, κατασταθῇ κενὸν εὐκόλυνον τὴν ὁδὸν αὐτῆς πρὸς τὴν Ἀνατολὴν.

Ἄς ἴδωμεν μετὰ ταῦτα ἀν' ἡ διανομὴ τῆς Ἀνατολῆς δύναται νὰ εἶναι εὐκολώτερον ἔργον.

Πρὸ πάντων δὲν δύναται τις ν' ἀρνηθῇ ὅτι ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ συνείδησις ἀντίστανται εἰς ταύτην τὴν λαφυραγωγίαν καὶ τὸν διαμελισμὸν τῆς δυστυχῆς Ἀνατολῆς, εἰς τὴν ὁποίαν οὐρανὸς ἐπεδαψίλευσε τὴν εὐμένειαν του, ἀλλὰ τὸν ὁποῖον αἱ ποταπαὶ τοῦ ἀνθρώπου ἀντιζηλία ἐβύθισαν εἰς αἰώνια δυστυχήματα. Οἱ Ἕλληνες οὐδέποτε ἔβλαψαν τὴν Εὐρώπην, ἐξ ἐναντίας προσέφερον αὐτῇ σημαντικὰς ὑπηρεσίας διὰ τῶν φώτων των, καὶ πρῶτοι ἐπαρουσίασαν τὰ στήθη των κατὰ τοῦ καταστρεπτικοῦ καὶ ἀποθηριωμένου χειμάρρου τῶν Μωαμεθανῶν ἐγκατελειφθέντες δὲ παρὰ τῶν ἀδελφῶν των τῆς Δύσεως, ἠναγκάσθησαν, μετὰ ἡρωϊκὰς προσπάθειας νὰ πέσωσιν ὑπὸ τὴν Μωαμεθανικὴν μάχαιραν καὶ νὰ κορέσῃ τὴν ὄργην τούτου τοῦ ἀδυσωπῆτου τῆς χριστιανικῆς ἐχθροῦ τῆς ὁποίας ἐσκόπευε τὸν τέλειον ἀφανισμόν.

Οἱ Ἕλληνες ἀθῶα θύματα τῆς Μουσουλμανικῆς μανίας, τῆς ὁποίας μόλις ἐδυνήθη νὰ σωθῇ ἡ Δύσις, φεύγοντες τὴν ὀμότητα τῶν ἀδικῶν ληστῶν των κατέφυγον εἰς τοὺς κόλπους τῆς Δύσεως, ὅπου μετέφερον τὰ φώτα των, ἅτινα ἐπιτηδείως καλλιεργήθηνα προήξαν τὰ σπέρματα τῶν ἐπιστημῶν εἰς τὰς ὁποίας ἡ Εὐρώπη ὀφείλει τὸν πολιτισμὸν καὶ τὸ μεγαλεῖον της. Δὲν εἶναι ἄρα γε σκληρὸν νὰ κάμῃ χρῆσιν ἡ Εὐρώπη τῶν πηγῶν τούτων καὶ τοῦ μεγαλείου της πρὸς ἀνανέωσιν τῆς ληστεύσεως τῶν ἀτυχῶν ἀδελφῶν της τῆς Ἀνατολῆς; Ἄλλ' ἀφίνοντες κατὰ μέρος τὰς σκέψεις ταύτας τὰς ὁποίας ἡ φιλανθρωπία δὲν θέλει παύσει ἀπὸ τοῦ νὰ καταδεικνύη, λέγομεν ὅτι ἡ διανομὴ τῆς Ἀνατολῆς ἔχει ἄλλα ἀτοπήματα παρὰ τὴν ἀδικίαν τῆς καταγωγῆς της. Μεταξὺ τῶν λοιπῶν ἀτοπημάτων ἔχει ἡ διανομὴ αὕτη τὸ μέγιστον τοῦ καταστρέφει τὴν σύμπνοιαν τῶν Δυνάμεων ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς της, καθότι δυσκολώτατον θέλει εἶσθαι τὸ νὰ συνεννοηθῶσιν διὰ τὴν μερίδα ἐκάστης αὐτῶν καὶ ἀν' ὑποθετῇ ὅτι τὸ πρόσκομμα τοῦτο ἤθελε κατασταθῇ ὑπερβατὸν, θέλει γεννηθῇ ἡδυσκομία τῆς διατηρήσεως τῆς μερίδος ταύτης.

Πικρὰς ποντες, πολλὰς ἄλλας σκέψεις μὰς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἀρκούμεθα παρατηροῦντες ὅτι πᾶσα διανομὴ, πᾶς διαμελισμὸς τῆς Ἀνατολῆς εἶναι ἀδυναμία ὀμαλύουσα τὴν ὁδὸν τῆς ὑποδουλώσεώς της εἰς τοὺς ἰσχυροὺς γείτονάς της.

Μετὰ τὰς σκέψεις ταύτας λοιπὸν αἱ Δυνάμεις τῆς Δύσεως ὀφείλου ν' ἀποφασίσωσι περὶ καθιδρύσεως κράτους χριστιανικοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ, τὸ ὁποῖον νὰ δύναται μόνον νὰ προλάβῃ ταύτας τὰς δυστυχεῖς συνεπειάς.

Αἱ αὐταὶ σκέψεις εἶναι ἐφαρμοστέαι καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου ζητήματος. Ἄν ἡ Ἰταλία διαμελισμένη δὲν χρησιμεύῃ ὡς προπύργιον κατὰ τῆς Γαλλίας καὶ Αὐστρίας, ἡ Ἀνατολὴ εἴτε διαμελισμένη, εἴτε Τουρκικὴ μένουσα δὲν θέλει χρησιμεύσει ὡς τοιοῦτον κατὰ τῆς Ῥωσσίας καὶ Αὐστρίας.

Ἄς μεταβῶμεν ἤδη εἰς τὸ τέταρτον ζήτημα τὴν καθιδρύσιν δηλονότι κράτους χριστιανικοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Ἐλαλήσαμεν περὶ τοῦ ἀδυνάτου τοῦ ν' ἀποκτήσωσιν οἱ Χριστιανοὶ τῆς Ἀνατολῆς δικαίωμα ἰσότητος ὑπὸ τὸν Ὀθωμανικὸν ζυγὸν, συνυπάρξεως αὐτῶν μετὰ τῶν τυράνων των καὶ τελευταῖον περὶ τοῦ κινδύνου ὅστις ἐνοπάρχει εἰς τὴν διανομήν, ἢ τὸν διαμελισμὸν τῆς Ἀνατολῆς. Καταδεικνύοντες πᾶν ὅτι εἶναι ἀδύνατον καὶ πᾶν ὅτι δὲν δύναται νὰ γείνη, καταδεικνύομεν πᾶν ὅτι δύναται νὰ γείνη. Ἐκ τῶν προηγουμένων ἐξάγεται ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀληθῶς δυνατὸν καὶ διαρκές ἢ ἡ ἐγκατάστασις μεγάλου κράτους ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Ὁ Ἅγιος Πατὴρ τὸ προσέειπεν. «Ὁ Θεὸς τὸ θέλει καὶ ἀνκαμφίβωλως ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἀπειρῷ αὐτοῦ δικαιοσύνη θέλει νὰ παύσῃ τὰ δεινὰ τῶν Χριστιανῶν, ἐν δὲ τῇ θεϊκῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι δὲν ἀνέχεται πλέον τὰς ὀμότητας ταύτας, τὴν ἄτιμον δουλείαν τῶν Χριστιανῶν ὑπὸ τοὺς Μουσουλμάνους δὲν θέλει πλέον τὴν ἐκχυσιν αἵματος.

Ὁ αὐτοκράτωρ Νικόλαος εἶχε δηλοποιήσει ὅτι ἐπιθύμει νὰ βελτιώσῃ καὶ προστατεύσῃ τοὺς χριστιανούς ἐν τῇ

Τουρκίᾳ, οἱ δὲ Τούρκοι ἀπεποιήθησαν ν' ἀφήσωσι τ' ἀγωνιῶντα θυματὰ των. Ἐν τῷ πολέμῳ ὅστις παρηκολούθησεν ἀπηνυθμένοι οἱ δυστυχεῖς Ἕλληνες τοῦ νὰ ζῶσι τοσοῦτον ἐλεεινῶς ὑπὸ ζυγὸν ἀνυπόφορον, ἐπίστευσαν ὅτι ἡ εὐτυχὴς ὥρα ἢ παρὰ τοῦ σωτήρος προσδιορισθεῖσα ἐφθασεν. Ἐκολακεύθησαν ὑπὸ τῆς γλυκειᾶς ἐλπίδος ὅτι ἐν τῇ πάλῃ ταύτῃ τοῦ Ἰσλαμισμού καὶ Χριστιανισμού οἱ χριστιανοὶ τῆς Δύσεως δὲν ἤθελον ἀρνηθῇ εἰς αὐτοὺς τὴν ἠθικὴν τούλάχιστον ὑποστήριξίν των. Εἰς ταύτην τὴν ἰδέαν ἐπερειδόμενοι δράτονται τῶν ὄπλων των καὶ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τρέχουν πλήρεις ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἐμπιστοσύνης ὅπως θλάσωσι τὰ αἰώνια αὐτῶν δεσμὰ ἢ ν' ἀποθάνωσιν ὑπὸ τὴν ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ σημαίαν. Ἄλλοίμονον ὅμως! Τίς ἠδύνατο νὰ τὸ πιστεύσῃ! Ἐὰν μετὰ τῆς χριστιανικῆς κράτη ἐνστερνιζόμενα τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Μωάμεθ καὶ τῆς δουλείας κατηγοροῦσιν ἐπὶ ἀχαριστία τοὺς δυστυχεῖς χριστιανούς, προσφέρουσι κατ' αὐτῶν φρικτὴν ἐτυμηγορίαν ἀειδίου δουλείας, ὑπὸ τὴν ἀποπράδα ἀκεραιότητα ἢ ψηφίζουσιν ὑπὲρ τῶν ἀπανθρώπων τυράνων των.

Ὁ φρικτὸς οὗτος καὶ ἀπροσδόκητος κεραυνὸς ἐκμηδενίζει τὴν πολεμικὴν ὄρμην τῶν δυστυχῶν Ἑλλήνων, ὥσε οἱ βραχίονες αὐτῶν κατὰ τῶν ὁποίων αἱ Μουσουλμανικαὶ δυνάμεις εἰς μάτην ἤθελον ἀντισταθῇ, ἐξασθενοῦνται καὶ κάμπτουσιν ἀφ' ἑαυτῶν. Κεραυνοβολημένοι οὗτοι ὑπὸ τῆς τρομερᾶς φωνῆς τῆς χριστιανικῆς συμμαχούσης δὲν εἶναι πλέον οἱ ἥρωες ἐκεῖνοι οἵτινες ἄλλοτε περιεφρόνησαν τὴν ἠνωμένην δύναμιν τῆς Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς. Δὲν εἶναι πλέον ἐκεῖνοι οἱ Βότζαροι, οἱ Καραϊσκοί, οἱ Διάκοι, οἱ Μιαοῦλοι, καὶ Κανάροι οἵτινες ὑπῆρξαν ὁ τρόμος τῶν Μουσουλμανικῶν στρατῶν καὶ στόλων. Ὅχι! ἀλλ' ἐκπεπληγμένοι καὶ ἐκθαμβοί, ἀφίνουσιν ἐκ τῶν χειρῶν των τὰ ὅπλα τοῦ Χριστοῦ, τοῦ πολιτισμοῦ, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς φιλανθρωπίας. Ἡ σημαία τοῦ Χριστοῦ κατεβλήθη καὶ ἐστύρθη ἐπὶ τοῦ βορβόρου ὑπὸ τοῦ Μωάμεθ. Οἱ Ἕλληνες κυριευόμενοι ὑπὸ ἐκπλήξεως, ἐνεκα τῆς ἐδελυρᾶς κατ' αὐτῶν ἀχαριστίας, τείνουσιν τοὺς ἀφωπλισμένους βραχίονάς των εἰς τὰς ἀλύσεις τῶν Μουσουλμάνων, οἵτινες δεσμεύσαντες αὐτοὺς τοὺς φέρουσιν εἰς τὰς θασάνους καὶ τὴν καταδίκην, μάρτυρες δὲ μεταξὺ ἄλλων εἶναι οἱ προσετώτες τοῦ Πολυγέρου χωρίου τῆς Μακεδονίας, οἵτινες χωρὶς νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν ἐπανάστασιν μετέβησαν ἐπὶ τῇ πίστει τῶν συνθηκῶν καὶ τῆς δοθείσης εἰς αὐτοὺς διαταγῆς εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Τούρκων, ἀλλὰ τοὺς ὁποίους μετὰ σημείον τοῦ ἀρχηγοῦ των ἰάσπλάγχως κατέσφαξαν.

Ἔως πότε ἰσχυροὶ Χριστιανοὶ! Θέλετε ὑποφέρει τὰς βαρβάρους ταύτας ὀμότητας, τὴν σφαγὴν ταύτην τῶν ἀδελφῶν σας πρακτομένην ὑπὸ τὰς ὄψεις σας! Ἔως πότε θέλετε ὑποφέρει ὥστε τὰ μισθία ὄργανα τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς τυρανίας ἅτινα καταχρόμενα τῆς ἀθωότητος ὑμῶν ἐφευρίσκουσι καὶ συσσωρεύουσι ψεῦδος ἐπὶ ψεῦδους διὰ νὰ μεταβάλωσι τὰ αἰσθήματα ὑμῶν καὶ νὰ ζωγραφίσωσι τοὺς Τούρκους, τοὺς ἀπογόνους τούτους τοῦ πυρπολιστοῦ Ὁμάρ ὡς ὄντα ἐξοχα, τοὺς δὲ ἀπογόνους τοῦ Πλάτωνος, τοῦ Σωκράτους καὶ Ἀριστοτέλους ὑπὸ τὴν ἀσχημοτέραν μορφήν! Ἡ ὀμότης τῶν Τούρκων ἐπιβάλλει ἡμῖν θασάνους καὶ θάνατον, οὗτοι δὲ οἱ δημοσιογράφοι προσπαθοῦσι νὰ μᾶς ἀφαιρέσωσι καὶ αὐτὴν τὴν τελευταίαν παρηγορίαν τῶν δυστυχῶν, τὴν ἠθικὴν ἡμῶν τιμὴν, τὸ ἀνεκτίμητον τοῦτο ἀγαθόν, τὸ ἀκριβώτερον καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς, τὸ ὁποῖον οἱ αἰῶνες δὲν ἐμίλιαν.

Οἱ Μωαμεθανοὶ ὑπῆρξαν ἡ μάλιστα τῆς ἀνθρωπότητος μετὰ τὴν ἀρπαγὴν των. Ἐπὶ τῇ κινήσει καὶ τῇ ἀκαταπάστῃ τοῦ χριστιανισμοῦ προόδῳ ὁ Μωαμεθανισμὸς μόνον σήπεται ἐν καταστάσει ἀποναρκώσεως καὶ ἀδρανεῖας. Ὁ Μωαμεθανισμὸς ἐνεκα τῆς ἀδικίας, τῆς ὑπισθοδρομῆσεως καὶ τῆς διαφθορᾶς του εἶναι ἀνωμαλία ἡ ὁποία πρέπει νὰ ἐκρίζωθῇ διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ χριστιανισμοῦ, ἀν θέλωσι σπουδαίως νὰ καταστρέψωσι τὴν ἀμηχανίαν ταύτην καὶ τὰ κακὰ τῶν ὁποίων εἶναι αἰτία. «Παυομένης τῆς αἰτίας, παύουσι καὶ τὰ ἀποτελέσματα.» Ἡ ὄργη τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ διὰ τὰ δεινὰ τῶν Χριστιανῶν εἶναι πρόδηλος. Οἱ Μωαμεθανοὶ δίδουσιν ἤδη δίκην τῶν ἐγκλημάτων των πνιγόμενοι ἐντὸς τοῦ χριστιανικοῦ αἵματος τὸ ὁποῖον ἔχουσιν καὶ ἐντὸς τοῦ πολιτισμοῦ ὅστις πανταχόθεν τοὺς δεσμεύει. Ἡ Εὐρώπη συμπράττουσα πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀδικίας τῶν Μωαμεθανῶν ἐτιμωρήθη διὰ τῶν ἀγωνιῶν καὶ τῆς αἱματοχυσίας τῶν ἀθῶων τέκνων της. Αὕτη ἡ τῆς Εὐρώπης ἀμηχανία, τὸ ἐπαναλέγομεν ἐν πλήρει πεποιθήσει, δὲν θέλει παύσει, εἰ μὴ ὅταν ἡ Εὐρώπη μὴ ἀμβλυωπούσα πλέον ῥίψῃ ἐκ τῆς ἁγίας Σοφίας τὴν αἱματηρὰν τοῦ Μωάμεθ

σημαίαν και ύψωση τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Μέχρι ταύτης τῆς δικαίας και φιλανθρώπου πράξεως τὴν ὁποίαν ὀφείλει ἡ Εὐρώπη εἰς τοὺς δυστυχεῖς ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἀδελφούς της, θέλουν περιστρέφουσαι αἱ χριστιανικαὶ δυνάμεις εἰς κύκλον πλημμελῆ και εἰς δαίδαλον ἀνευ διεξόδου και σκοποῦ. Χριστιανοὶ ἰσχυροὶ τῆς γῆς! ἀπωθήσατε τὰς ψευδεῖς ἀρχὰς ψευδοῦς πολιτικῆς, και ἐνόσω εἶναι καιρὸς εἰσέτι ὑψώσατε ὑμᾶς αὐτοὺς εἰς τὸ ὕψος τοῦ μεγαλείου σας, ἀσπάσθητε τὰς μεγάλας ἀρχὰς τῆς αἰετιδίου δικαιοσύνης τῆς συναδούτης και ταυτιζομένης μετὰ τῶν ἀληθῶν συμφερόντων σας, ἀσπάσθητε τοὺς ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἀδελφούς ὑμῶν οἵτινες πρὸ αἰῶνων ἐπικαλοῦνται τὴν συνδρομὴν σας, και τοὺς ὁποίους ἐγκατάλιμπάνετε τοσοῦτον ἀδίκως και μετὰ βλάβην σας νὰ στεναζῶσιν ὑπὸ τὸν φρικτώτερον τῶν ζυγῶν ἀντὶ δὲ νὰ ἐμισχύετε τὰς ἀλύσεις τῶν ἀδελφῶν σας, τῶν ὁποίων ὁ πένθιμος και ἐξευτελιστικὸς ἦχος ἀτιμάζει ὀλόκληρον τὴν χριστιανωσύνην, διαρρήξατε τὰ δεσμὰ τῶν Χριστιανῶν, και θέλετε ἰδῆ τότε νὰ ἀνασταθῇ χριστιανικὴ Δύναμις ἔργον τῶν χειρῶν σας, ἥτις δὲν θέλει εἶσθαι ἀδύνατος, ὀπισθοδρομικὴ, μὴ κανονικὴ και ἀμηχανία ὡς ἡ Τουρκία, οὐχὶ δὲ και τοσοῦτον ἰσχυρὰ ὥστε νὰ ἐμπνέη φόβον πρὸς τὰς Δυνάμεις ἢ νὰ γεννᾷ ζήλοτυπίαν. Θέλετε ἰδῆ ν' ἀνασταθῇ δύναμις ἥτις ὑπὸ τὴν ζωογονοῦσαν τοῦ χριστιανισμοῦ ὄθησιν, ὑπὸ τοὺς ὑμετέρας υἱωνούς και καθ' ὁμοίωσιν ὑμετέραν θέλει ἰδρύσει τάξιν, δικαιοσύνην και πολιτισμὸν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τούτου τοῦ παρὰ τοῦ ἀνωτάτου ὄντος εὐλογηθέντος, ἀλλὰ ἐρεγμένου ὑπὸ τοῦ αἵματός του και μιαινομένου πολλοὺς ἤδη αἰῶνας ὑπὸ τῆς ὀμότητος και βαρβαρότητος τούτων τῶν ἀδιαχωρίτων συντρόφων τοῦ Μωαμεθανισμοῦ; θέλετε ἰδῆ ν' ἀνασταθῇ Δύναμις ἥτις θέλει κηλιεργήσει τὰς μεγάλας πηγὰς τῆς ὠραίας χώρας της, θέλει ἀναπτύξει τὰς δυνάμεις της και ταχέως θέλει ἀποκατασταθῇ ἐκ τοῦ αἰσθήματος τῆς ἀξιοπρεπειᾶς, τῆς ἀνεξαρτησίας και τῆς εὐγνωμοσύνης της πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐλευθερωτάς της ὁκίων τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἰσορροπίας, τὸν ὁποῖον εἰς μάτην οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς θέλουν ζητῆσαι ἀλλαχού. Θέλετε ἰδῆ τότε, ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν ἀξιωμαθοῦσι τῆς ἀτίμου κηλίδος τὴν ὁποίαν ἀπέδωκαν εἰς αὐτοὺς, ὅτι δὲ ἀναπνέουσι τὸν αὐτὸν ἀέρα και τὰ αὐτὰ αἰσθήματα τὰ ὁποῖα και ὑμεῖς ἀναπνέετε, και ὅτι ἡ εὐγνωμοσύνη των εἶναι ἀνεξέλειπτος και αἰετιδία.

Κυρία τοῦ Ὄκεανοῦ! κέντρον τοῦ πολιτισμοῦ, ἐλατήριον και ὑποστήριγμα τοῦ ἐλευθεριῶν τῶν λαῶν μεγάλη Βρετανία. Εἰς τοὺς τελευταίους τούτους χρόνους ἐπίστευσαν ὅτι εἰς τὸν παρόντα πόλεμον ἐσβέσθη τὸ γοήτευμα τοῦ μεγαλείου σου. Ἀπάτη τοῦτο και ἀμβλυωπία τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος. Ἐνόσω ἐξασφαλίζεις ἐπὶ μάλλον και μάλλον τὴν θαλάσσιον αὐτοκρατορίαν και τὴν ὑπεροχὴν σου, ταχέως θέλουν κατανοήσει πόσον εἶναι μακρὰν τῆς ἀληθείας ἡ ἀπατηλὴ ἐπιφάνεια τῆς ἀξιουμένης παρακμῆς σου. Θέλουν ἀναγνωρίσει τοὺς ἀπείρους καρπούς τοῦ ὁποίου ὁ παρὼν πόλεμος σοὶ ἐτοιμάζει ταχέως θέλουν ἰδῆ τὸν ὑπερήφανον και λάμποντα Δείοντά σου σεῖοντα τὴν χαιτην του ν' ἀνακαμβάνη τὸν ἐνθουσιασμὸν του, τὸν ἀκουσίως πρᾶυνθέντα, μεγαλοπρεπέστερον παρ' ἄλλοτε. Θέλουν ἰδῆ τὴν τρίαίναν σου πλέον διαυγῆ και ἐπιβάλλουσαν τὴν θέλησὴν σου εἰς τὸν Κόσμον, ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο ἵνα οἱ Ἀράκοντες οἵτινες ἀλληλοσπαράττονται ἤδη, νὰ ἐξακολουθήσωσι νὰ ἀκροτηριάζονται διὰ τινὰ εἰσέτι καιρὸν. Τοιαύτη λοιπὸν οὔσα δύνασαι νὰ μείνης ἀδιάφορος, δύνασαι νὰ ὑποφέρης ἐπὶ πολὺ εἰσέτι τὴν ὑποδούλωσιν τῆς ἐλευθερίας και τοῦ ἑλληνικοῦ ἐνθουσιασμοῦ ὑπὸ τὴν κτηνώδη τῶν Μουσουλμάνων δέσμευσιν; Ὁχι! αἱ γενναῖαι ψυχαὶ τῶν εὐγενῶν τέκνων σου ἀποστρέφονται ταύτην, και ὑψοῦσι τὴν ἀσπίδα ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐν τῶν μεγάλων δαιμονίων σου ἔγραψε ποτὲ τὴν ἑλληνικὴν ἀπελευθέρωσιν.

Ναπολέων Τρίτε! τοῦτο εἶναι τὸ πεδῖον τῆς δόξης τῆς ἀφθάρτου και ἀξίας τῆς ἱστορίας, τοῦ ὀνοματός σου, τῆς εὐφύας σου, τοῦ μεγαλείου σου, τῆς μεγαλοψυχίας σου και τῆς Γαλλίας. Ὅποια ἀθάνατος δόξα θέλει στεφανώσῃ τὸ μετωπὸν σου! ἂν κατασταθῇ λαμπρὸς τῶν χριστιανῶν ὑπέρμαχος ἀδίκως καταστρεφόμενων πρὸ τοσοῦτων αἰῶνων ὑπὸ τῆς Μουσουλμανικῆς βαρβαρότητος, Σωτῆρ δὲ και ἀναγεννητὴς ἔθνους χριστιανικοῦ τὸ ὁποῖον θέλει εὐλογεῖ διὰ παντός τὸ ὄνομά σου και τὸ τῆς μεγαλοψύχου και ἡρωϊκῆς Γαλλίας. Ἄλλοίμονον! Διατί ἀπορρίπτοντες ὅτι εἶναι ὠραῖον και ὠφέλιμον ἐνστερνίζονται ὅτι . . . ! Ἄλλ' ἂς πνίξωμεν τοὺς ἀναστεναγμούς μας. Ὁ Θεὸς δὲν θέλει ἐπιτρέψει νὰ πραχθῇ τοιαύτη φρικτὴ ἀδικία. Ἡ ἀλήθεια θέλει διαπεράσει τὰ νέφη ἅτινα τὴν σκοτιζοῦσι, και θέλει δείξει ὅτι ἡ ἀληθὴς δόξα ἐνυπάρχει εἰς τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης ἥτις εἶναι ἡ ὁδὸς τῶν δαιμονίων ἀνδρῶν, ὅτι δὲ εἶναι

ἀδικον και ποταπὸν διὰ τε τοὺς χριστιανοὺς ἡγεμόνας ναλαοὺς τὸ νὰ τυρανῶσιν ἐπὶ πολὺ τοὺς ἐν τῇ ἀνατολῇ ἀδελφούς των και νὰ προσφέρωσιν αὐτοὺς ὡς ὀλοκαύτωμα εἰς τὴν κτηνώδη τῶν Μουσουλμάνων τυρανίαν, ὅτι δὲ μία μόνη ὑπάρχει ὁδὸς ὑπὲρ τοῦ συμφερόντος και τῆς ἡσυχίας τοῦ κόσμου ἢ τῆς δικαιοσύνης, ἥτις ἀπαιτεῖ τὴν καθίδρυσιν ἐν τῇ ἀνατολῇ κράτους χριστιανικοῦ και ἀνεξαρτήτου, ὅτι δὲ πᾶν ἄλλο μέτρον εἶναι ἐπιχρῆσις πρόσκαιρος μὴ δυνα μὲν νὰ προλάβῃ τὴν τρομερὰν ἐπικειμένην καταστροφὴν.

Δὲν δυνάμεθα νὰ παύσωμεν τὸν λόγον, χωρὶς νὰ προσφέρωμεν τὸν φόρον τῆς βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης ἡμῶν πρὸς τὰς σκιας τῶν δικαίων και μακαρίων ψυχῶν, αἵτινες μέχρι τελευταίας ἀναπνοῆς αὐτῶν κατεκραύγασαν διὰ τοῦ σοφοῦ κονδυλίου των και τῆς ἰσχύος τῆς εὐφραδείας των κατὰ τῆς ἀδικίας τῶν δεινῶν μας και τῆς βαρβαρότητος τοῦ Μουσουλμανικοῦ ζυγοῦ, και ἐπεκαλέσθησαν παντὶ σθένει τὴν συνδρομὴν τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου ὑπὲρ τοῦ χριστιανισμοῦ και τοῦ πολιτισμοῦ, τουτέστιν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀδύνατον προσέτι εἶναι νὰ κρατήσωμεν τὴν διάτασιν τῶν αἰσθημάτων μας πρὸς τὰ εὐγενῆ πνεύματα τὰ ὑπὸ τῆς ἀληθοῦς φιλοσοφίας ποτισμένα, τὰ ὁποῖα ὄχι μόνον ἐπροφυλάχθησαν ἐκ τῆς πλημμύρας τοῦ ὕλισμοῦ και τῆς διαφθορᾶς τοῦ αἰῶνος μας τεινούσης εἰς τὸ νὰ διαιωρίζῃ τὴν Μουσουλμανικὴν ἐν τῇ ἀνατολῇ βαρβαρότητα, ἀλλ' προσέτι ἐτόλμησαν νὰ ὑψώσωσι τὴν φωνὴν των πρὸς ὑποστήριξιν τῆς δικαίας ὑποθέσεώς μας, τῆς ὑποθέσεως δηλονότι τοῦ χριστιανισμοῦ και πολιτισμοῦ, και νὰ παραστήσωσιν ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν ἀξιωμαθοῦσι τῆς ἀπεχθείας τῆς χριστιανωσύνης, ὅτι δ' ἐξαναγνῶσιν ἀξιωμαθοῦσι τῆς εὐμενείας και εὐνοίας της, ὅτι δηλαδὴ ἀξιωμαθοῦσι ν' ἀπελευθερωθῶσι τοῦ κτηνώδους Μουσουλμανικοῦ ζυγοῦ.

Ἑμεῖς οἱ προστάται τῆς ἀνθρωπότητος Σαιντ-Μάρκ Γιραρδίνε, Λόρδε Γρεῦ, Βραϊτ και Κόβδεν και ὑμεῖς Γερμανικοὶ Λαοὶ δέχθητε τὰ τῆς εὐγνωμοσύνης αἰσθήματα τὰ ὁποῖα ἐκ βάθους τῶν καρδιῶν τῶν προσφέρουσιν ὑμῖν οἱ Ἕλληνες χριστιανοὶ. Καθόσον ὁ καταδιωγμὸς αὐτῶν εἶναι μέγας και ἀδικος, κατὰ τοσοῦτον ἀξιωμαθοῦσι τῆς ὑποστηρίξεως και συμπαθείας τῶν εὐγενῶν καρδιῶν σας και ὑμεῖς δὲ οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἐν Ἑλλάδι κύριοι Οὐάις και Ρικάρδε Οὐϊλκενσῶν ἐπιτρέψατε ἡμῖν νὰ ἐκφράσωμεν πρὸς ὑμᾶς ὅτι μετὰ τὰ συμβάντα και τὰς περιπετείας αἵτινες ἔλαβον χώραν, διεκρίνομεν τὴν εὐγενῆ συμπάθειαν ἡμῶν διὰ τὰ δεινὰ ἅτινα ἐπροσπαθήσατε νὰ μετριάσητε. Δύναμαι νὰ εἶπω ἐν πλήρει βεβαιότητι ὅτι ὁ εὐγενῆς κύριος Οὐάις διὰ τῶν ἀρετῶν, τῆς εὐπροσηγορίας και τῆς εὐγενοῦς διαγωγῆς του ἐνέπνευσεν εἰς ἅπαντας τοὺς Ἕλληνας τὴν πρὸς τὸ ἄξιον αὐτοῦ ὑποκείμενον ἀγάπην και τὸν σεβασμὸν ὄλων τῶν Ἑλλήνων. Ἡ διαγωγή τοῦ κυρίου Οὐϊλκενσῶνος ἐν τῇ ἐποχῇ τοῦ ἀποκλεισμοῦ, τῆς ἐκ τῆς Τουρκίας ἐξώσεως αὐτῶν και τῆς χολέρας ὑπῆρξε τοιαύτη, ὥστε ἀπέκτησεν ἀμετακλήτως τὴν εὐγνωμοσύνην των. Ἄλλοίμονον! διατί δὲν δυνάμεθα νὰ εἶπωμεν τὰ αὐτὰ και διὰ τινὰ προξένους Ἄγγλους ἐν Τουρκίᾳ, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα και τὰς καταχρήσεις σιωπῶμεν;

Ἐν Μελίτῃ τὴν 1 Δεκεμβρίου 1855

M. K. K.

Κώδηξ τῶν συνθημάτων (Signals)

Πρὸς χρῆσιν τῶν Ἐμπορικῶν Πλοίων.

Ὁ Κ. Νικόλαος Βαρβαρέσος Ὑπογράφος ἀνήγγειλεν ἤδη τὴν ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω Τίτλον ἐκδοσιν τοῦ γνωστοῦ περὶ Ναυτικῶν Συνθημάτων πονήματος τοῦ Ἄγγλου Πλοιάρχου Κ. Marrgat ἐνδεκάκις μετατυπωθέντος και παρὰ τῶν πλείστων ναυτικῶν ἐθνῶν παραδεχθέντος.

Τὸ Βιβλίον τοῦτο λίαν χρήσιμον διὰ τοὺς τριμυρίους Ἕλληνας ναύτας ἦτον ἀνάγκη νὰ ὑπάρχῃ και εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν μεταφρασμένον, και τοῦτο ἀξιεπαίνως πράττει ὁ Κ. Βαρβαρέσος. Συνιστῶμεν λοιπὸν τὴν διὰ προῦμου συνδρομῆς ὑποστήριξιν τῆς ἐκδόσεώς του ἥτις ἀπαιτεῖ ἀδράν τὴν δαπάνην.

— Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν (22 τοῦ παρόντος) θέλει τελεσθῆ ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως μνημόσυνον εἰς τιμὴν τοῦ μακαρίτου Γ. Γλαράκη, και λόγος ἐπιτάφιος θέλει ἐκφωνηθῆ ἐν αὐτῷ, Ὁ μακαρίτης Γ. Γλαράκης πολλὰ ἔτη ὑπηρετήσας τὴν Πατρίδα μετὰ ζήλου και ἀφοσιώσεως, δικαίως πρέπει νὰ λάβῃ τὴν ὑστάτην ταύτην τιμὴν ἐν τῇ πόλει ἡμῶν, τῆς ὁποίας ἦτο δημότης.

Ὁ Ἐκδότης Νικόλαος Σωτηρόπουλος.